

ת"פ 32001/02/17 - מדינת ישראל נגד מוהנד שוויקי, עמאד לולו, עלאא גואריש

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 32001-02-17 מדינת ישראל נ' שוויקי(עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד ניר בינשטוק

המאשימה

נגד

1. מוהנד שוויקי ע"י עו"ד מונעם תאבת
2. עמאד לולו ע"י עו"ד עומיר מריד
3. עלאא גואריש ע"י עו"ד לאה צמל

הנאשמים

גזר דין

רקע

שלושת הנאשמים הורשעו על פי הודאותיהם בעבירות הבאות:

נאשמים מס' 1 ו-3: גניבת רכב, ניסיון גניבת רכב, החזקת מכשירי פריצה וקשר לפשע (2 עבירות). נאשם מס' 2: גניבת רכב, קשר לפשע, כניסה לישראל שלא כדין ושימוש במסמך מזויף.

הודאת הנאשמים באה בעקבות הסדר דיוני שבין הצדדים, אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה בעניין העונש. ואלו עובדות כתב האישום המתוקן:

על פי האישום הראשון, בתאריך 31.01.17 בשעה 20:00, גנבו הנאשמים ביחד עם עבד אלכרים שוויקי (להלן: **שוויקי**) מכונית מסוג סקודה פאביה ברחוב אבן שמואל בשכונת רמות בירושלים.

קודם לגניבה, תדרך נאשם מס' 3 את נאשמים מס' 1 ו-2 ואת שוויקי ביחס לתפקידיהם.

נאשמים מס' 1 ו-2 הגיעו למקום הגניבה יחד עם שוויקי במכוניתו של נאשם מס' 1, כשהם מצוידים בכלי פריצה ובהם כפפות, מברגים, מפתח צינורות, קאטר, סט מפתחות ומחשב רכב. הם שברו את חלון דלת הנהג, התפרצו למכונית, שברו את מתג ההתנעה והחליפו את מחשב הרכב וכך גנבו את המכונית. לאחר מכן נהג שוויקי במכונית הגנובה ואילו נאשמים מס' 1 ו-2 נסעו לפניו במכוניתו של נאשם מס' 1 ופילסו את דרכו, עד שנעצרו על ידי כוח משטרה.

במהלך ביצוע העבירות שהה נאשם מס' 2 בישראל ללא היתר כדין וברשותו תעודת זהות מזויפת.

על פי האישום השני, בין יום 30.1.17, בשעה 21:55 ועד יום 31.01.17 בשעה 4:33 קשרו נאשמים מס' 1 ו-3 יחד עם שוויקי לגנוב מכונית. הקשר כלל תיאומים טלפוניים בין השלושה ומעורבים נוספים.

בעקבות הקשר, ביום 31.1.17 בשעה 04:50 לפנות בוקר, ניסו נאשמים מס' 1 ו-3 ביחד עם שוויקי ועם אנשים נוספים, לגנוב מכונית מסוג סקודה פאביה ברחוב מזל טלה בפסגת זאב בירושלים: נאשם מס' 1 הגיע עם שוויקי ויתר המעורבים במכוניתו, כשברשותו מברג ומחשב רכב. חברי החוליה ניפצו את חלון דלת הנהג, עקרו את מתג ההתנעה ושברו את חובק ההגה. בעלת המכונית קיבלה התרעה על ניסיון הגניבה, יצאה אל הרכב והבחינה בשניים מחברי החוליה, כאשר אחד מהם בכסא הנהג של מכוניתו. המתלוננת בעטה באחד מחברי החוליה והם נמלטו מהמקום במכוניתו של נאשם מס' 1.

לאורך הארוע שהה נאשם מס' 3 במקום אחר וקיבל עדכונים מחברי החוליה.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת העבירות בהן הורשעו הנאשמים ולכך שמעשיהם כללו שימוש בציוד פריצה מתוחכם ולכך שקדם למעשים תכנון מסודר. לאור אלה ביקש לקבוע לכל אחד מן האישומים מתחם עונש הולם נפרד של 15-30 חודשי מאסר בפועל לכל אישום, וכן מאסר מותנה וקנס.

בעניין נאשם מס' 1 עתרה המאשימה להטלת עונש ברף הבינוני של המתחם ואילו ביחס לנאשמים מס' 2 ו-3 ביקשה להטיל עונש ברף העליון של מתחם העונש ההולם, בשל הרשעותיהם. כמו כן המאשימה ביקשה להפעיל מאסר מותנה שלחובתם של נאשמים מס' 2 ו-3 ולחלט את הרכוש שנתפס.

ב"כ נאשם מס' 1 ביקש לקבוע מתחם עונש הולם אחד למכלול המעשים, של 8-24 חודשי מאסר בפועל. בטיעונו הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה מצבם הרפואי של הוריו ולכך שמדובר בהרשעה ראשונה שלו בעבירות רכוש. עוד הפנה לכך כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי וטען כי חלקו במעשים היה פחות מאשר חלקם של האחרים. לאור אלה ביקש להשית על נאשם מס' 1 עונש בתחתיתו של מתחם העונש, החופף את ימי מעצרו. לעניין החילוט, הסכים ב"כ הנאשם מס' 1 לחילוט הרכוש למעט רכבו של הנאשם שנתפס וכן לטלפון הנייד שלו.

ב"כ הנאשם מס' 2 הדגיש כי הנאשם הודה במיוחס לו, קבל אחריות למעשיו וחסך זמן שיפוטי רב. כמו כן הפנה לכך כי הנאשם נשוי, בעל משפחה ומפרנס יחיד אשר הורחק מהמשפחה בעקבות מעצרו. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם הורשע בעבירות מושא האישום הראשון בלבד ועל כן ביקש לקבוע מתחם עונש אחד לכלל העבירות המיוחסות לנאשם ולהפעיל את המאסר המותנה שלחובתו באופן חופף.

ב"כ הנאשם מס' 3 הפנתה לכך כי הנאשם הודה וקיבל אחריות למעשיו. כמו כן הדגישה, כי למרות דברי המאשימה ביחס לחומרת העבירות, רק חלק מן המעורבים הובאו לדין. ב"כ הנאשם הפנתה לכך כי הנאשם לא השתתף באופן פעיל במעשים - דבר אשר לשיטתה מפחית מהחומרה שבמעשיו.

שלושת הנאשמים ביקשו לומר את המילה האחרונה. בדבריהם לפני הביעו צער על המעשים.

מתחם העונש ההולם

ראשית אומר כי העבירות המיוחסות לנאשמים מס' 1 ו- 3 בשני האישומים מהוות אירוע עברייני אחד: מדובר בשתי עבירות זהות אשר נעברו תוך פרק זמן קצר. לפיכך אקבע בעניין שני האישומים מתחם עונש אחד.

רבות נאמר על החומרה שבעבירות גניבת הרכב. עבירה זו פוגעת בקניינו של בעליו החוקי של הרכב. מעבר לנזק הכלכלי הישיר לבעל הרכב נגרם נזק כלכלי עקיף לציבור כולו, הנושא בעלות הגבוהה של פרמיות הביטוח. מעבר לכך, ככל עבירת רכוש, גם עבירה זו כוללת בתוכה גם סיכון להתפתחותו של אירוע אלים במקרה של היתקלות בבעליו של הרכוש, אשר ינסה למנוע את גניבתו, כפי שאכן קרה באירוע המתואר באישום השני. עם זאת אומר, כי חברי החוליה לא גילו "דבקות במטרה" אלא ברחו מהמקום כאשר בעלת הרכב יצאה מביתה והניסה אותם.

נפסק בע"פ 2333/13, באסל סאלם נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, פסקה 4):

"עבירה של גניבת רכב הוכרה זה מכבר כעבירה חמורה, הן על ידי המחוקק אשר קבע לצידה עונש מאסר ממושך וחמור משל עבירות גניבה אחרות, והן על ידי בית משפט זה, אשר עמד על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין ביצועה (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996); ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.12.2006); רע"פ 10899/08 אבו עישה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.12.2008); ע"פ 6331/10 אושרובסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.1.2011)). הנזק שנגרם כתוצאה מעבירה זו הוא רב, הן כלפי המשתמש ברכב שנגנב, והן כלפי הציבור בכללותו לנוכח העלאת פרמיות הביטוח בשל ריבוי גניבות."

במקרה שלפני מעשיהם של הנאשמים מתאפיינים בתכנון מוקדם, חלוקת תפקידים וידע "מקצועי", המתבטא בשימוש בציוד פריצה מתוחכם ובכלל זה מחשב רכב. לא מצאתי ממש בטענה כי חלקו של נאשם מס' 3 פחות מחלקם של האחרים משום שלא נכח בזירת הגניבות, אלא ניהל את המעשים מרחוק. נאשם מס' 3 פעל בצוותא עם יתר הנאשמים, תידרך אותם והיה עמם בקשר רציף במהלך גניבת הרכב. ניתן היה אף לטעון, כי חלקו של נאשם מס' 3 מרכזי יותר מאשר של האחרים, שכן הוא חילק את התפקידים בין המעורבים השונים והוביל את הארוע, ועל כן יש להחמיר איתו. ועם זאת, לאור העובדה שהמאשימה לא ביקשה לאבחן בין חומרת מעשיהם של המעורבים השונים, לא אחמיר עם נאשם מס' 3 ביחס לאחרים, אך בוודאי שלא ראיתי מקום להקל עימו.

נאשם מס' 2 הורשע במעשים מושא האישום הראשון בלבד. ועם זאת, נאשם מס' 2 השתתף בגניבת המכונית, בעודו שוהה בישראל שלא כדין וכאשר ברשותו ת.ז מזויפת ובה תמונתו. יש בכך כדי להשפיע על מתחם העונש ההולם בעניינו, שכן הדבר משווה למעשים חמורה עודפת.

כאמור למעלה, בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את התחכום המאפיין את מעשיהם של הנאשמים ואת העובדה שקדם להם תכנון וכי הם בוצעו על ידי מספר מעורבים שחברו להם יחדיו. משכך, יש מקום לקבוע מתחם עונש מחמיר יותר מאשר גניבת רכב "שגרתית". מנגד אביא בחשבון כי בארוע מושא האישום השני הגניבה הוכשלה על ידי בעלת הרכב, דבר המשליך על היקף הנזק שנגרם. ר' לענין מתחמי הענישה אשר נקבעו לענין עבירות דומות ע"פ 26529-08-13, אבו סרחאן, ע"פ 7163/13, כסוואני, ע"פ 2519/14, ענאד וע"פ 11136-02-13, אבו נאב.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מעשיו של נאשם מס' 2 (אישום ראשון בלבד) הוא מאסר בפועל לתקופה שבין עשרה חודשים ועד שלושים חודשים. מתחם העונש ההולם את מעשיהם של נאשם מס' 1 ונאשם מס' 3 (אישומים ראשון ושני) הוא מאסר בפועל לתקופה שבין חמשה עשר חודשים ועד ארבעים חודשים.

עמוד 3

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

נאשם מס' 1

הנאשם יליד 1990, לחובתו שלוש הרשעות קודמות:

בשנת 2011 הורשע בעבירות של הפרעה לשוטר ותקיפת שוטר והוטל עליו מאסר מותנה.

בשנת 2015 הורשע בעבירה של הסעת שב"ח והוטלו עליו חמישה חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2017 הורשע בעבירה של תקיפת שוטר והוטלו עליו חודשיים מאסר בפועל.

נאשם מס' 2

הנאשם יליד 1982, לחובתו שבע הרשעות קודמות:

בשנת 1999 הורשע בעבירות של פריצה לרכב, גניבת רכב, חבלה ברכב והחזקת כלי פריצה והוטלו עליו 14 חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2001 הורשע בעבירות של פריצה לרכב, חבלה ברכב, החזקת סכין והחזקת כלי פריצה והוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2002 הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לרכב, גניבת רכב, חבלה ברכב והתחזות כאדם אחר והוטלו עליו 22 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה שלחובתו.

בשנת 2008 הורשע בשתי עבירות של ניסיון גניבת רכב ובשתי עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והוטלו עליו 20 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה שלחובתו.

בשנת 2012 הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, התחזות לאחר וזיוף והוטלו עליו 105 ימי מאסר בפועל.

בשנת 2012 הורשע הנאשם בעבירות של גניבת רכב, חבלה ברכב וכניסה לישראל שלא כחוק והוטלו עליו 22 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה שלחובתו.

בשנת 2015 הורשע הנאשם בגניבת רכב, החזקת כלי פריצה, חבלה ברכב וכניסה לישראל שלא כחוק והוטלו עליו 23 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסרים מותנים שלחובתו וכן הוטל עליו מאסר מותנה שלא יעבור עבירות רכוש או עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, משך 3 שנים מיום שחרורו.

נאשם מס' 3

הנאשם יליד 1989, לחובתו ארבע הרשעות קודמות:

בשנת 2006 הורשע בעבירות של גניבת רכב, הפרעה לשוטר, נהיגה ברכב ללא רשיון וכניסה לישראל שלא כחוק והוטלו עליו 4 חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2007 הורשע הנאשם בעבירות של ניסיון פריצה לרכב, החזקת כלי פריצה וכניסה לישראל שלא כחוק והוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה שלחובתו.

בשנת 2012 הורשע הנאשם בעבירות של גניבת רכב, החזקת כלי פריצה, פירוק חלקים מרכב, חבלה ברכב, נהיגה ללא רשיון וכניסה לישראל שלא כחוק והוטלו עליו 14 חודשי מאסר בפועל לצד מאסרים מותנים ופסילה.

בשנת 2015 הורשע הנאשם בעבירות של גניבת רכב, החזקת כלי פריצה, חבלה ברכב, קשירת קשר לפשע וכניסה לישראל שלא כחוק והוטלו עליו 24 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסרים מותנים שלחובתו. כמו כן הוטלו על הנאשם מאסרים מותנים בשל עבירות רכוש וכניסה לישראל למשך 3 שנים מיום שחרורו.

דין והכרעה

לזכות הנאשמים זקפתי את הודאתם במיוחס להם. בנסיבותיו המיוחדות של מקרה זה, ובהן החלפת ייצוגם של נאשמים מס' 1 ו-3 (ר' החלטה מיום 18.7.17), נתתי להודאתם של הנאשמים את מלוא המשקל, על אף שהגיעה לאחר שנשמעה כמעט כל פרשת התביעה. אציין בהקשר זה, כי גם קודם להחלפת הייצוג הוגשו מרבית ראיות המאשימה בהסכמה, באופן שחסך מזמנם של העדים, המאשימה ובית המשפט. לזכות הנאשמים זקפתי גם את העובדה כי הביעו לפני חרטה על המעשים.

לחובת הנאשמים זקפתי את עברם הפלילי: במיוחד דברים אמורים בנאשמים מס' 2 ו-3 אשר לחובתם עבר מכביד ורלוונטי, המצדיק החמרה ממשית עמם. מספר עונשים מותנים שהוטלו על נאשמים 2 ו-3, בשל עבירות דומות לעבירות בהן הורשעו בכתב אישום זה, הופעלו. כמו כן השניים ריצו מאסרים ממושכים בשל עבירות שונות בהן הורשעו. הדבר מלמד על העדר מורא החוק ועל כשלון ההרתעה בעניינם, ועל כך שהרגילו עצמם לבצע עבירות פעם אחר פעם ולפגוע ברכושם של אחרים, למרות עונשים שהוטלו עליהם.

גם לחובתו של נאשם מס' 1 ישנן הרשעות, אשר אמנם אינן רבות ואינן מתחום הרכוש, אך יש בהן ללמד כי אין מדובר באדם נורמטיבי ושומר חוק, ויש להן משקל לחובתו.

לאור אלה, ראיתי להשית על נאשם מס' 1 עונש ברף הבינוני-נמוך של מתחם העונש ההולם שקבעתי בעניינו. על נאשמים מס' 2 ו-3 ראיתי להשית עונש בצידו הבינוני של מתחמי העונש ההולם שקבעתי בעניינם וכן להפעיל את המאסרים המותנים שלחובתם, באופן שחלקו במצטבר וחלקו בחופף.

חילוט רכוש

ב"כ המאשימה ביקש לחלט את כלל הרכוש שנתפס, ובכלל זה גם מכונית מסוג פורד השייכת לנאשם מס' 1 (להלן: **המכונית**). ב"כ הנאשם מס' 1 התנגד לחילוט המכונית והטלפון אך הסכים לחילוט יתר הרכוש.

לאחר שנתתי דעתי לנסיבות הענין וטיעוני הצדדים, ראיתי להעטר לבקשה:

ס' 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) קובע, כי בנוסף לכל עונש ניתן לחלט רכוש אשר נתפס ושימש לביצוע עבירה, על ידי בעל הרכוש או בידיעתו.

המכונית שימשה את הנאשמים ושותפיהם במעשיהם מושא שני האישומים. חברי החוליה הגיעו במכונית למקומות מהם גנבו (או ניסו לגנוב) שתי מכוניות. באירוע מושא האישום הראשון נאשמים מס' 1 ו- 2 נסעו במכונית לפני המכונית אותה גנבו חברי החוליה, על מנת לוודא כי אין בדרכם כוחות משטרה ("פתיחת ציר"). באירוע מושא האישום השני המבצעים הגיעו לזירה במכוניתו של נאשם מס' 1 ונמלטו ממנה בה. מכאן עולה כי המכונית מלאה תפקיד מרכזי בשני האישומים בהם הורשע בעליה.

מכאן עולה, כי נאשם מס' 1 השתמש במכוניתו פעמיים לצורך ביצוע עבירות חמורות. בכך "זיהם" הנאשם את מכוניתו והפך אותה מכלי רכב תמים לאמצעי לביצוע עבירה. משכך, יש מקום לחלט את המכונית, בנוסף לכל עונש אחר אשר יגזר על הנאשמים, הן משיקולי הרתעה והן מטעמים ערכיים, של העברת המסר שאמצעי ששימש לביצוע עבירה לא יוחזר לבעליו, אלא ילקח ממנו.

ר' גם פסיקתו של ביהמ"ש המחוזי בת"פ (חי') 31872-04-12 מדינת ישראל נ' תמין חליל:

"נפסק כי אמת המידה בהפעלת שיקול הדעת השיפוטי בנוגע להחלטה בדבר חילוט של חפץ היא במהותה ובעוצמתה של הזיקה בין החפץ לבין העבירה ובחומרתה של העבירה" (ע"פ 4148/92 מועד נ' מ"י, ניתן ביום 22/9/94, מפי כב' הנשיא שמגר).

על המשמעות החינוכית של החילוט עמד כב' הש' טירקל ברע"פ 1161/04 חאג' נ' מ"י, ניתן ביום 21/4/05: "ידע העברין ויזכור מה היה סופו של הכלי ששימש למעשה העבירה. משמעות חינוכית זאת היתה, כנראה, גם לעיני חכמינו, שייחסו חשיבות לביעור כלים ששימשו לעבירה".

וכן ראו לעניין זה דברי כב' הש' מצא בע"פ 1982/93 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' מ"י, פ"ד מח(3) 238:

"...לכך שהחילוט הוא אמצעי עונשי מצויה עדות ברורה בלשון סעיף 39(א) לפקודה (לאמור: "רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל"..."ובעיקר: "דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם"..."אופיו העונשי של צו החילוט הוא המחייב להגביל את תחולתו לפגיעה בזכות חפצית של מבצע העבירה, של שותפיו לעבירה המסוימת (ראה סעיף 40רישא), וכן של אחרים אשר היו מעורבים ביודעין בהקדשת חפץ, אם לביצוע העבירה המסוימת ואם לביצועה של עבירה אחרת הקשורה בעבירה המסוימת, בין שמסרו את החפץ כשכר בעד ביצוע העבירה ובין שמסרוהו כדי שימשם כאמצעי לביצועה, בין ש"הנידון" ביצע את העבירה ובין שלא ביצעה ואף אם לא נתכוון לבצעה (סעיף 39(ב))."

עינינו הרואות, שאמצעי החילוט נועד לפגוע - פגיעה עונשית מובהקת - במעורבים בעשייה פלילית, שבינם לבינה התקיימה אחת משתי זיקות אפשריות: זיקה לעבירה, או זיקה לחפץ שביודעין הוקדש לצורך ביצועה של עבירה. צו לחילוט חפץ של מי מהמעורבים מן הסוג הראשון עשוי, כמובן, להינתן רק אם בוצעה העבירה המסוימת (או, למצער, נעשה ניסיון לביצועה). לא כן צו לחילוט חפץ של מי מהמעורבים מן הסוג השני. כאן עשוי הצו להינתן גם אם לא בוצעה העבירה שלביצועה הוקדש החפץ, ואף אם מי שקיבל את החפץ (כשכר בעד ביצועה או כאמצעי לביצועה) כלל לא התכוון לבצעה. בכגון דא מיועד צו החילוט להעניש את

בעליו (או את מחזיקו החוקי) של החפץ, לא על זיקתו לביצועה של העבירה, אלא על הקדשת החפץ למטרה הקשורה בביצועה של עבירה".

ר' גם ע"פ (מחוזי י-ם) 2024/98, מדינת ישראל נ' חמיס.

ניתן למצוא תמיכה לבקשה לחילוט הרכב גם במקורותינו: ר' הרמב"ם, הלכות גניבה, פרק א הלכה ד, הגנב "מפסיד כשיעור שביקש לחסר את חברו": כשם שביקש נאשם מס' 1 לגנוב מכוניות של אחרים, כך יש לשלול ממנו את מכוניתו.

דברים אלה יפים גם לעניין מכשירי הטלפון הניידים של הנאשמים, אשר שימשו אותם לתקשורת במהלך ביצוע העבירות, ועל כן יש לחלטם.

לפיכך גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם מס' 1, מוהנד שוויקי

- א. עשרים חודשי מאסר בפועל. המאסר ימנה מיום מעצרו, 31.1.17
- ב. שבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא עוון תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

נאשם מס' 2, עמאד לולו

- א. עשרים חודשי מאסר בפועל. המאסר ימנה מיום מעצרו, 31.1.17
- ב. מפעיל מאסר מותנה של שבעה חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 336-02-15 ביום 8.7.15. עונש זה יופעל ארבעה חודשים במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א' ושלושה חודשים בחופף לו, כך שסך הכל ירצה הנאשם עשרים וארבעה חודשי מאסר.
- ג. עשרה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. ששה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא עוון או עבירה על חוק הכניסה לישראל תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

נאשם מס' 3, עלאא' ג'ואריש

- א. עשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל. המאסר ימנה מיום מעצרו, 10.3.17
- ב. מפעיל מאסר מותנה של שבעה חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 61689-03-14 ביום 10.6.14. עונש זה יופעל שלושה חודשים במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א' וארבעה בחופף לו, כך שסך הכל ירצה הנאשם עשרים ושבעה חודשי מאסר.
- ג. עשרה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

מהמאסר.

ד. ששה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא עוון או עבירה על חוק הכניסה לישראל תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

מורה על חילוט הרכוש שנתפס, ובכלל זה מכונית פורד, מ"ר 70-873-51, השייכת לנאשם מס' 1, מכשירי טלפון של הנאשמים וכלי פריצה שנתפסו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשע"ח, 15 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים.